

UN ESEMPLAR
PENTRU CAPITALA. . . . 50 BANI

Acastă fôia ese uă dată pe săptămână :
DUMINECA
Abonamentele se încep numai cu Nr. 1, 13,
26 și 39.
Abonamentele se fac în Pasagiul Român Nr. 9
și 11, prin districte pe la corespondenți sêu prin
postă, trâmîțînd prețului.
Abonamentele neplătite și scrisorile nefran-
cate se vor refusa.

UN ESEMPLAR
PENTRU DISTRICTE . . . 55 BANI.

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe an pentru capitală	Lei nooi 24.
Pe jumătate an.	» » 12.
Pentru districte pe an.	» » 27.
Pe gese lunî.	» » 14.
Pentru străinătate pe an.	» » 30.
Reclame și inserțiunî linia.	» » 2.
Anunciurî, linia	Bani. 30.

Pentru abonamente, reclame și inserțiunî se va adresa la **D. T. I. STOENESCU.**

Din cauza lipsei de spațiu, amânăm pentru nu-
mêrul viitor publicarea numelor debitorilor
noștri.

SUMARIU

1. Libertatea, poezie de D. N. SAPHIR.
2. Săptămâna, de CESARIN.
3. Răspuns lui Timon, poezie de NICULAE SC...
4. Cronica, de PALICARI.
5. Dublu sonet, de CONST. CHR.
6. Ghimpișori, de AL. SI TOMA.
7. On direcțiunî postale Administrația GHIMPELUI.
8. Am pățit'o, poezie de MITICA.

LIBERTATEA

Dulce e timpul de primă-veră,
Când dup'o ernală de ger cumplit,
Cu bucurie mai saluți ernală :
Verdele codru, câmpu 'nflorit!

Dulce e ora când lângă tine,
După lungi zile d'un ardeud dor,
Revedî amanta'ti ce prin suspine
Îți spune tainic al ei amor!

Dulci sunt acele momente în care
Dup' un esiliu ce-ai suferit,
Dup' o amară înstreinare,
Sêruți al țerei sin mult iubit!

Dulce 'i surisul copilăriei,
Dulci sunt maternele 'mbrăcișari,
Dulci sunt și notele poeziei
Culese în ore de dulci visari...

Dêr mult mai dulce e *Libertatea*,
Dup' o robie, dup' un jug greud,
Când tirania și nedreptatea
Sugeau de secolî sângele têu!..

Atunci curg lacrimî... ânima'ti bate...
Fruntea'ti se 'nalță, re-'ntineresci!
Simți că viața e 'n libertate,
Că fêrê dênza tu... om nu esci!

D'aceea în lume cu abnegare
Cei aleși luptă și vor lupta,

Pentru această idee mare
Ce regi și tronuri va spulbera!

Popore, țineți la Libertate!
Luptați într'una s'o dobândiți...
Ea, vê aduce : pace, dreptate,
Prin ea, voi numai puteți sê fiți!

1876, Paserea.

D. N. Saphir.

SĂPTĂMÂNA

Brrr! Jivat Sêrbii! Veđi așa! Prăpădiră ei pe
Turci cu neamă de neamul loră, luându-le și tôte
tunurile, și tutunurile, cu baclavalele, halvalile și
musacalele?

Brrr! Aferim Turcii! Veđi ș'asa! Trămiseră
ei pe lumea ce-l-alta ună milionă și mai bine de
Sêrbi, făcându-se stăpâni pe tôte cetățile și bună-
tățile, cu cepile, sfecele și brojbele?

Nu credeți? — Citiți, pentru pliroporiă, tele-
grammele officiali serbesci și telegrammele officiali
turcesci, și ghiciți, de aveți glavă, cine e victori-
osă : Turcul sau Sêrbul!

Ecce uă dilemă din care nu veți eși uă dată cu
capul!

Și pentru ce această mare vêrsare de sânge... și
de palavre? — Pentru ca Milănuță sê fie procla-
mată vice-regele Sêrbiei, și prin urmare Serbia re-
dicată la caftanul de vice Regat, ne spune *Tipana*,
điar *seriosu* bulgărescu!

Sê le tragă păcatul baronul Parfumă care tot
mâncând cinci ani la Regat — cu sau fôră apă
rece, puçinț importă, — a revoltat și apetitul ve-
cinilor pentru vice-regat, — cu sau fôră apă rece
puçinț importă!

După seirile nôstre confidentiali însê, priimite
prin cablul din Bucuresci, — și de aceea fôrte târ-
điu, fiind-că se tot intrerumpe de pré multă solidi-
tate și... efinătate, — orizontul politicosu s'a in-
tunecat, și câte-va puncte negre, — ca petele de
pe fruntea conului Petrăchel Mavroianis, la cari
multă râvnescu ađi, — sunt prognosticul cazami-
ană că resbellul se va generalisa în Europa...

Bum! Bum! Bum!

Grecii 'și ascuți iataganele, își frêcă flintele, își
netezecă moțurile, și rônjind strigă ca nisce posse-
dați : «ma ton aghion Spyridona!»

Bum! Bum! Bum!

Grațîa vinărarului Bum-bum din ședința secretă
a Senatului, unde dovedi că mai avem trei mantale,
ună centuronă și opt cartușe, trêba s'a hotărită...

Mobilisămă și noi...

Și ast-fel, după pluralul indicativului presentu:
Mobilisămă (noi Români),
Mobilisați (voi Greci),
Mobiliséză (tôtă Evropa),

va resulta, fôră dora, resbellul generale Europeană
visat de Agaftanghel : góna Turcului la Mêrul-ro-
șul, redicarea Grecului la caftanul de Impêrat, a
Românului la Regat, a Sêrbului la vice-regat...

Și câte și mai câte fericiri; stomachu numai sê
ceremă de la Dumneđu...

Uă singură dificultate mai aveamă : *banii*!

Bani nu erau, bani visamă, bani cătamă cu toți :
și noi, și Serbia, și Grecia și Evropa întrêgă...

Dêră pare-că banii se viriseră în fundul pâmên-
tului...

Cum sciți însê, atât pentru noi, cât și pentru
Serbia, cât și pentru Evropa, cât și pentru Uni-
versul întregu, dificultatea s'a applanat, sumele
s'au găsită...

Elle erau închise, sub verigi, în cassele din de-
positele differitelor State, și de nu era marele Se-
nator Beșliu (tot elă sâracul!) ară mai fi stat multă
și îndelungă!...

Dêră... *Evrica!* strigă joi marele Beșliu!

«Sê se ia efectele publice dela cassele de Con-
<semnațiunî, sê se emaneteze la banquieri și sê se
<ia bani pe elle!»

Ecce deci găsită și piêtra filosofală!

Tôtă lumea, pină chiar Cicio Pencio deposita-
rul, — și mai alles Cieto-Pencio depositarul, —
*re-*masse cu gura căscată, căci atata geniū finan-
ciarū nici s'a mai vedutū nici s'o mai vedea, și,
Reforma, cea cu devisă «sparge și veđi intra,» pôte
băttea în palme de geniul susțîntului și susțî-
torului sêu Beșliu.

Unde mai puneți apoi că, pentru ca isvôrele bă-
nesci sê devie și mai mari, pentru ca avuți-le să
intrêcă pe ale lui Job, — de pe la sfîrșitul vieței, —
mai proiectămă și la economi, și la reduçiunî, și
âncă ce economi, ce reduçiunî!

Suprimămă copisții,
Și oprimă clapiști!
Allungămă aprođii,
Și oprimă nerođii!

Și ast-fel, combinând legile economice cu poli-

tica cea mare, facem două lucruri ominamente indispensabile: de una parte umplem lădiile cu un milion (nevoia mare!), de alta ne scăpăm de ignoranți, căci ori ce veți dice, domnilor și doamnălor, aproșii, copistii de la ministere și de la tribunale și elevii dela poștii și telegrafe, sunt ignoranți; era inspectorii, controlorii, directorii, luminații!

* * *

Sunt adevăruri cari sară în ochi, și prin urmare în ochi ve voră sări adevărurile ce susținem, de nu veți conveni că adevărul îl grăim noi...

Da! ignoranți sunt copistii, telegraphistii și aproșii, și mari omeni de stat, mari finanțari, mari juristi, sunt superiorii copistilor, telegraphistilor, și aproșilor!...

Câte-va exemple, și vom astupa gurele la toți cititorii!...

Aproșii și copistii facut-au împrumturile, pe Ambron, pe Crawley, ori superiorii aproșilor și copistilor?

Aproșii și copistii chăltănesc de nă sută de ori mai mult de cât li se plătesc, ori superiorii aproșilor și copistilor?

Aproșii și copistii facă călătorii pe tot anul în străinătate, țin birjele cu luna, nu mai lepădă havanele din bot, intră în câte cincisecizeci mătreașă prin mahalale, ori superiorii aproșilor și copistilor?

Aproșii și copistii facă câte două raporturi distincte în aceeași cauză, — ca Tudorița Vaca-rea în chestiunea Ambron și ca Cicio-Pencio Sfetcovici în situațiunea financiară, — ori superiorii aproșilor și copistilor?

Și în sfârșit: aproșii și copistii cumpără case, palate, vii, moșii, grădini, cu bani albi adunați pentru dăile negre, ori superiorii aproșilor și copistilor?

Ba nu, stați drept și judecați strâmb, decât aproșii și copistii nu sunt nise omeni de nimic, ignoranți până la stupiditate, era superiorii aproșilor și copistilor omeni mari și laminați... pină chiar a face din lumină întunerec!

* * *

Acum mai ales, când se agită nă chestiunea de cea mai înaltă economie politică, nu putem de cât a allunga pe copisti cari, din prostia, spun lucrurile cum sunt, era nu cum trebuie să le spuie, și a opri pe superiorii copistilor cari, cunoscând politica cea mare, spun lucrurile nu cum sunt ci cum trebuie să le spuie.

Și fiindcă vorbim între noi, — toți guvernământali, — putem să vă facem ore-cari destălnuri, sicuri fiind că nu veți scote vorbă...

Ascultați și... admirați!

* * *

Episându-se venitul Mototolului tutunurilor, Cimbriului și Băturilor spiritușe și gazoșe, și ne mai având încotro s'o cărmescă, se afirmă că marele finanțiar Mavro-ghianis, dela anul de grație 1874, chiamă pe consiliarii săi Cicio-Pencio Sfetcovici, și îl conjură, din tete din curmele, să facă de bani...

Nu multă a trebuit să se gândească și să se rezgândească Colbertul României, Cicio-Pencio Sfetcovici, pentru aflarea pietrei filosofali ce i se cerea...

Peste un quart de oră, cu gura căscată, cu pasul lănged, intră triumfător la cilibi Mavro-ghianis...

— *Eureka!* strigă el!

— *Na zisis!* exclamă Mavro-ghianis...

— Ecce mysterul, — reluă Cicio-Pencio: țeranul fiind prost și dobitoc, nu scie de cât să plătescă, for a se preocupa unde se scriă și unde se ducă banii lui; se dău ordine, pe sub mână, perceptorilor și cassierilor ca, încassând banii pentru plata proprietăților rurali, să nu i mai trimittă la Comitatul de liquidare, ci să i facă venit alu fiscalu, și să beneficieze fiscal 'e ei...

Disu și făcutu...

* * *

Se mai afirmă acum că, Comissiunea palavramentară senatorială, ar fi descoperit milioane inghițite cu modul acesta... ingeniosul...

Vă ntreb: Ce e de făcut?

Să se oblige cilibi Mavro-ghianis la plată? — Bietul om n'are nici pe ce bea apă; de nu credeți, întrebați-l chiar pe d-lui...

Să plătescă Vistieria Comitatului de liquidare, milioanele ce, împreună cu d. Mavro-ghianis, le-a trasu pe gât? — Dera... cu ce? de unde bani?

N'ar fi mai bine, în situațiunea *difficilă* în care

ne gâsim, admirând opera, s'o facem milcă: să plătescă a doua oră tot țeranul care nu are trebuința de bani ca noi omeni cei mari? — Ecce ceea ce ne surride mai multu...

Apoi cu cine s'au făcutu și cu cine se pot face asemenea acte *intelligente*? — Cu copistii, cu telegraphistii și cu aproșii ori cu căpeteniile copistilor, telegraphistilor, și aproșilor?

Deci și prin urmare:

HYMNŪ NAȚIONALŪ

Aforă cei mici
Stupiți și calici:
Aforă aproșii,
Aforă n roșii!
Trăiască cei mari,
Superbi gheșeftarii:
Domnii controlorii,
Verificatorii,
Domnii inspectorii
Domnii directorii,
Și consiliarii,
Marii finanțarii,
Din Curtea de compturi
Din Curtea de mofturi,
Cari ne dau pace
Ba și chiar mijloce,
D'a putea trăi,
Ș'a ne diverti,
Sera prin grădine,
Și prin țării străine!

* * *

Muncescă țeranul
Și cu mitocanul,
Muncescă tot anul,
Prostul, bodirlanul:
Pe geru glaciale,
Pe focu tropicale,
Căci așa se cade
Așa bine-i-gade:
Vecinic să muncescă,
Și să ne hrănescă
Pe noi acești mari
Superbi gheșeftarii!

Cesarin.

RĂSPUNS LUI TIMON

Cetii-am nise stihuri, în cari 'mi dai ocară
Cu gingașe cuvinte, hazliule Timon:
Mă chiamă smintit în sdrențe, nemernic și bufon;
Și — fără de rușine sub haina'mi cea murdară,

În falnica-mi epocă, cu lumea de *bonton*, —
Te miri cum îndrăsnesc cinismul meu s'apară
N'ameștia-di, pe strade! — O fi cum dicit tu! dera
Poveta ta s'ar prinde la *gnothis eavton!*

Deci, ca răspuns, primesc netrebnicu'mi pamflet
Cu vorbe elegante, sub formă de sonet.
Cât pentru sens, e bine ca să cădem la pace:

Me crești cum nu sunt, poți; 'mi-atribui ce n'am, și
Prețind a mea 'ndreptare, — al vremii a mă face; —
Ce vrei! de cum 'mi-e firea, altfel puté-voi fi?
1876, Iuliu 5. Neculae Sc....

CRONICA

Aflați'mi, iubiti cititori, o pozițiune mai dificle și mai incurată decât a unui redactor al *Ghimpelei* ca mine, care este dator să vă dăruiescă pe fie-care duminică cu câte două colone de cronică. Mărturesc că nu sciu ce să vă scriu. Dați'mi o idee, bună sau rea, numai dați'mi una. Pe onore ve spun, nu sciu nici cum să ncep. Cu ce ore să ve serv?

Și cu toate astea, pot nu pot, vreu nu vreu, trebuie neapărat să vă dau ceva, fiindcă amicul Toma Stoenuescu, directorul-proprietar al *Ghimpelei*, căruia i-am îngajat talentul meu, cere numai decât, fără d'or și poți, o cronică pentru cititorii săi. Ei!... ce voiți! are și el dreptate. Trebuie să mărturim că directorul nostru se pōrtă cu redactorii săi mult mai bine decât îi permit mijlocele.

Așa, noi, redactorii permaninți ai *Ghimpelei*, primim pe lună lefă, cel mai mult 10,000 franci, cel mai puțin 5,000, — pentru cari împlinim fie-care nise indatoriri fise. Afară de acesta, decât producem ceva peste datoria noastră, primim pentru fie-care vers 50 franci, și pentru fie-care rând de prosă 40 franci. În timpul cât lucrăm în redacțiune, fumăm din cutia enormă cu Bektemis a lui Toma; bem rēcoritoare, laam băi, d-junori a la *fourchette*, cafele, *cognac*, în socotela lui Toma.

La anul nou, primim fie-care câte un mic dar spre suvenir:

O păreche de butoni de măneci cu câte o pētră

de briliant măreță cât o alună țarcescă, 1500 franci; un singur defect au însă: nu poți intra sera în casă decât e luminarea aprinsă în intru; strălucesc așa de tare, că îți poți pré bine periculă vedul.

Sau:

Un cronometru superb, de aur, cu două capace; pe un capac, un buchet în petre scumpe cu devisa *Ghimpelei* în peruzele: *Ridendo, castigat mores!* — pe cel-alt capac, una din caricaturele cele mai reșite de peste an, lucrată, în mic, în smaltul cel mai fin. Cronometrul nu se ntorce nici-o dată, și merge mai regulat în buzunarul vestei d-tale decât sōrele pe cer. Se ntemplă o dată să se oprēscă, să stea tōte cēsornicele din Bucuresci, tōte, pentru că nici unul din ele n'a fost întors la vreme; — se pōte ntemplă una ca asta, nu trebuie să rideți. Cerul este acoperit cu nori și cāsornicele de sōre nu pot servi. Tōte cāsornicele stând, confusiune generale în mersul afacerilor. Numai cronometrul d-tale merge, merge nencetat. Atunci, d-ta ești regulatorul tuturor cāsornicelor din Bucuresci, gonesci confusiunea și restabilești ordinea în afaceri. Tōtă lumea voesce a'ți vedē cronometrul, te ntrēba cu cât și unde l'ai cumpērat; și d-ta rēspunși cu bună-voință:

« — L'am primit în dar la anul nou de la *Ghimpele*, unde sunt în calitate de redactor; imi pare că costă 5000 de franci. »

Ori:

Un cal de călărie, arab alb, sēu englez roib-auriu, sange pur. Ești călare la șosea. Sensațiune universală! Damele tōte i scupă ca să nu 'ți l deochie. Toți sportsmenii sunt entusiasmați. Când treci pe dinaintea bufetului, dece dintre acești domni, cari șed de vorbă cu o dōmnă resturnată 'n o trāsura elegantă, — fără să-și mai ia diua bună de la dēnsa, și proferind câte-va injurături franceze, — se ia călări dupe tine. Dai pinteni lui *Bobo*, — că așa l'chiamă, — și când sportsmenii tēi d'abia sunt pe la rondul al doilea al șoselei, tu ai ajuns la Bănēsa și te-ai și întors, spre a le face tradiționalul salut de *jockey*. Toți se confundă în complimente. Toți mângăia pe *Bobo*, și te nevălesc, care mai de care, cu întrebări asupra vērștei și genealogiei animalului. Toți se propun a 'ți l cumpēra.

« — Pe onore mea, domnilor, imi este cu totul imposibil a vă satisface, fiind că ții acest cal în dar de la *Ghimpele*, unde sunt redactor. Cât despre preciu' lui, și cred că nu mă ncelă memoria, este de 50,000 franci. »

Și repetind salutul cu biciușca, dai pinteni. Calul plēcă, sbōră; și când sportsmenii d'abia au pornit, potcōvele lui *Bobo* aruncă în drēpta și n stanga, pe podul Mogoșoi, snopi de scinte, — ocașiune de care pietoaii de pe trotorie profită spre a 'și a-prinde cigărilile, fără a 'și strica nici un chibrit.

Sau, mai bine:

O tabachere de tutun, de argint rusesc masiv, a surprise. Mergi la Fialcowsky, iei un scaun, șed lângă căți-va prieteni, scoți tabacherea și o pui pe mēsa. Un amic îți cere o cigară.

« — Cu plăcere, poftim! »

Amicul apēsă resortul capacului... și la moment, flașeta misterioșă din tabachere incepe să cante marșul de la 48. Toți sunt intrigati.

« — De unde vin aceste sunete delicioșe? »

Atunci tu, măgulit de succesul tabacherii tēle, cu modestia ce te caracterisă și zimbind, dicit în fine cuvântul eel mare:

« — Domnilor, este o surprisă! aceste sunete delicioșe vin din tabacherea mea! »

Toți asistenții o ia, o esaminēză, o admiră, — și tabacherea, trecend din mână 'n mână, termină marșul de la 48, pentru ca să ncepă o mazurcă încântătoare.

« — De unde ați cumpērat tabacherea asta? »

« — Domnul meu, este un dar de anul nou pe care l'am primit de la *Ghimpele*, unde, de și scriu sub pseudonim, tōtă cafeneaua lui Fialcowsky scie că sunt redactor. »

« — Si cât costă, mă rog? »

« — 2.000 franci. »

« — Fie, că face! »

Așa, dōnnelor și domnilor, petrecem noi eștiua de la *Ghimpele*. Vē mirați? cu tōte astea, e fōrte simplu. Câte-va date din registrele de comptabilitate ale gazetei nōstre, vē vor lumina pe deplin. Dați'mi voiă.

20,000 abonamente dă 400,000 lei nou; 10,000 foi vëndute cu esemplarul la fie-care număr, cu rabatul de 20%, ne dă 208,000 lei nou; mic

subvenționi, pe an 500,000 lei noui. Avem deci la venituri un total anual de 1,108,000 lei noui.

Totalul de cheltuieli anuale este de 500,000 lei noui.

Rămâne deci lui Toma Stoensescu al nostru anual 608,000 lei.

Și fiind că, cu această ocaziune, tot am intrat în confidențe, trebuie să vă spun că Toma cheltuieste pe an pentru dânsul numai 108,000 franci, depunând restul de 500,000 la băncile străine. De aceea și eu îi dăc tot de una în glumă :

«—Tomo, pré grămădeset la aur ! Tomo, pré ești econom, pré ești avar ! Tomo, ai să devii un Cressus !.... Mai da'mi o țigară, Tomo !»

E monstruos ce vă spun; așa e ? Dér, ce vreți ! așa petrecem noi țăria de la Ghimpele.

* * *

Audisem de atâtea ori lăudându-se virtuțile ciudate ale haccișului, încât, pe onoare, n'am mai putut rezista tentațiunii, și am înghițit și eu o dosă din această pastă minunată. Așa, ved-ți, iubiți cititorilor, că, în cazul când v'ar dispăce cronica ce v'am servit, vina nu este a mea, ci a narcoticului ce, prin escentricitate m'am administrat.

Un cuvânt încă și termin.

Domnelor și domnilor căți datorati bani amicului Toma Stoensescu de la Ghimpele ! grabiți vă a vă achita de datoriile d-vostre către dânsul, —care, cu totă cronica mea, este foarte sirătorat și incurcat, —ca să vă scutiți de petrecerea d'a vă vedé trecuți la *Catastichul Dracului*.

Palicar.

DUBLU SONET

RESPUNS AMICULUI TIMON

Citit'am a ta pildă. Vericule, mă ertă :
Se vede cât de colo c'a scris un mucenic !..
Trăsnitu-ți-a prin minte se treci de ucenic
Al bietului Petrarca ?—Avut-ai gust de cirtă ?

Voesci să'mi faci nălucă cu «corbi» de nimic ?
Dér ce ? nu știți că dânsii n'au aripă, ci mânuși ?
Că-și varsă «invidia» în lumea de păpuși ?
Și uți c'acolo munca e primul venetic ?

Vorbesci de lume poți.—Ești sceptic; ești un gide
Ce sfăși fără milă; și meriți să te frigă
Croncanii fără aripă ce lumea țin de pâr.

Dér nu !... sunt blânți ca mieii : ei suferă și ride
Când cei nebuni s'aprinde în cugete și strigă—
Ca «sfântul în pustia» —de drept și adevăr !

*

Croncanii sunt cu minte; de minte sunt conduși
Ei știu cum se nu fie cu pânticile supte;
Ei rid și se desfata. D'aceia pot să lupte
Cum luptă lpițorea și blândeale căpuși !

Er tu cârtesci; și-ți place să veți d'ună-dată rupte
Bronzatele lor ciocuri; —ș'al invidiei laur
Să nu mai otrăvescă. Ești rău; ești un balaur
Cu rele limbi în gură; ai patimă ne'nterupte

De viespile umane ce țepileși arată !...
Mai dicit să'mi ved' de mine. Dér tu ?.. sâr nane graur !
Tu cânti și coțofane sfășie-al tui sonet !

De-ce vorbesci de lume ?—Mai bine tac și cată
Al secolului lustru : adună, ori-cum, aur
Si ridi, și chefuesce l'al «corbilor» banchet !
Const. Chr.....

G H I M P I Ș I O R I

Ni se afirmă pozitiv că d. deputat Simion Mihalescu, trece de la regia monopolului de tutunuri la Eforia spitalelor civile.

La Regie inspector,

La Eforie director,

«Din ce în ce mai bine.»

De unde însa și pene unde atâtea drago-
ste din partea lui Beizadea Dumitrache pe
d. Simion Mihalescu ?

Lucrul se esplică lesne.

E de notorietate publică că Beizadelii îi plac amorurile.

Nu tot-d'a-una însă cei amorezeți se pot apropia de idealul lor.

Sunt amorezați cari când nu pot să sărute pe Cucóna ce stă în ferestă, sus, se mulțamesc a îmbrățișa pe Jupânesă ce stă jos în pîrta.

Ast-fel face și Beizadea : neputând să sărute pe d. Ion Brătianu, se mulțamesc a se 'ndrăgosti cu d. Simion Mihalescu.

* * *

Se citea în camera de către raportorul comisiunii financiare reducerile și tot odată ore-cari adaogiri propuse în budgetul ministerului instrucțiunii publice.

În aceste adaogiri figura și suma de 3000 lei pentru *studii archeologice*.

La anul, la anul strigă mai mulți d-ni deputați, dar d. ministru respectiv luându cuvântul îi rîga să admită această sumă pentru anul curent.

— La vot, la vot.

— S'a admis.

Citiți, iubiți lectori, citiți d'aci înainte, vre-o câte-va zile, *Trompeta Carpaților*, partea privitoare la ministrul instrucțiunii publice !

Și... avis și d-lui maior Pașazoglu.

Al.

* * *

Eri vădurăm pe d. C. A. Rosetti, președintele Camerii ducându-l la palat între un escadron cu sabiile scóse. — Resultat după o luptă de șapte ani !

Daca nu se poate mai mult, ne mulțumim și cu atât, de ore ce pe noi ne-a dus altă dată la palatul de la Văcăresci, numai cu doi jandarmi fără săbi.

* * *

In referatul d-lui Ministru de Resbel către consiliul de ministri, se notéza și d. Radu Mihai, între contraccii fără licitație pentru furnitura căciulilor.—Ați d. Radu Mihai, este numit de cameră, între membrii comisiunii de anchetă ce va face fostului

minister de resbel cară dase d-lui Radu Mihai contractul fără licitație !!!...

Ce nemerită copatibilitate nemerită !

* * *

Felicitam pe d. Ministru de Finace pentru menținerea d-lui Nicu Steriadis la postul său, și pe d. Nicu Steliadis, pentru alegerea personalului Vamal, care satisface pe deplin pe fostul Vistier Petrache Mavrogenis.

Asemenea felicitam și pe d. Ministru de interne pentru alegerea atât de fericită făcută în persóna Capitanului Moroiu, numindu-l sub prefect. Locuitorii, acelei plăși vor merge pe sigur în sinul lui Avra n !...
Toma.

ON. DIRECȚIUNI POSTALE

Domnule Directore

In numărul trecut am avut onoare a vă pune în vedere, neorinduelile ce totmăpăm din partea subalternilor puși sub ordinile D vóstră. S eram in o grabnică îndreptare, dar ne am amagit, căci generalitățile catargiesci își continue cursul lor regulat, din cauză se vede că D vóstră nu aveți timpul de a vă ocupa și cu suprimarea abuzurilor, ci numai cu a funcționarilor inferiori, și ast fel creaturile sistemului trecut își facă trebile ca și mai înainte, lasându pe publicu să cređă că s'a schimbat numai numele persónei, iar nici de cum sistema de abuzi înlocuindu-se cu capacitatea și moralitatea.

Vă mai punem în vedere încă un casti :

Duminică des de dimineță, am depus la biuroul central totă esp-dțiunea diarlui pentru totă țera. Luni după prindă primescú de la corespondentul din Galați o reclamă de neprimire pa helului său cu 10 esemplare; cercetez la biuroul central, și mi se răspunde că s'a trimisú tóte pachetele după adresă. Imediat răspundú D-lui corespondente, să cerceteze la biuroul local. — Presentându-se la acel biuroi i se răspunde că, nu s'a primit, căci alt-fel i s'ar fi dat.

Vă rog, dar să'mi spuneți D-vóstră unde s'a infundat acel pachet ? și cine plătește acele fo ? și asupra cui cade răspunderea ? DIRECTIUNEA.

AM PĂTITO !

(Bulevardiștilor)

Intr'o nópte răcoróasă
Ca toți tineri și eă,
Vedénd luna luminóasă
Părasií locașul meú.

Căutam o copiliță
Și oftam neincetată,
Pe o fragedă guriță
Vrém să puiú unú sărutată,

Mergéndú ah ! și vai de mine
Pînă când am ostenit
Vedénd că nu'mi merge bine,
Eram paraponisit.

Pe o stradă principală
Stam călare pe baston,
Și privém pe toți cu fală,
Ca un june de bon-ton !

De odat se zărește
Lângă mine un íngerashi,
Stă puțin de mă privește
Și pe urmă dices : aș !

Simt pe loc că furióasă
Ea umbla după venat,
Era mare, naltă, gróasă
Și chipeșe la umblat.

— «Ah ! drăguță domnișórá
Voiți ca să vă nsoțesc,
Și ca pe o surióră
Acum să vă mulțumesc ?

— Mersi. de voiți cu mine
Ca să mergeți nerugat,
Imi va párea fórté bine
Și veți fi recompensat.

Acasă suntú singurică
Fără grije și bărbat,
Nu am adí de nimeni frică.
Dumneata ești însurat ?

— Nu !... Ce Dumneđeú prea jnne
Ași fi fost ca să mă nsoțor,
Cu timpul poți voiú pune
Pe cap semnul de amor »

După astă cuvéntare
Spre a ei casă am plecat,
Vesel c'a mea preumblare
A avut un resultat

Prin noroiú, orbocăire
Intr'o próstă mahala
Mă duse, din norocire
Drept la locuința sa.

Ce să veđi, aci ími dices,
Dute acuma dragul meú.
(Pe cine-va audise
In iatac tușind mereú) !

Eú răspund : « O domnișórá
Fieți milă, ah ! mă lași;
Vai !.. amorul mă omócá,
Mă primește íngerashi !

Mă primesce lângă tine
Lângă sânuți parfumat,
Căci o grózá de suspine
Mă turmentă ne'ncetat »

N'apucaiú să termin astea
Și îndată chiú și vai,
Veni din casă năpastea
Și într'un coteș intraí !

Dar bărbatu lual'ar dracu
Mă vedú unde am intrat;
Înghiți și aci colacu
Căci cu'n lacăt m'a 'nuiat.

Am stat pînă dimineța
In palatul de găini,
M'apucase capu greța
Eram tot între străini.

Gâsca vré să mă ciupescă,
Cloșca 'n capu'mi tot sâria.
Rațele să măcădescă,
Pe la nasu-mi nu 'nceta.

O găină blestemată
M'a sgăriat chiar pe ochi,
Fața-mi este însemnată
(De nu'mi-ar fi de dăochi).

Când a doa di la rațe
Servitórea a venit,
Eú am apucat'o 'n brațe
Dicsend : tot am isbutit !!

Măi pe urmă sbughio frate,
Toem' acasă m'am oprit.
Iată dară adí ce pate
Acel care de iubit

Are poftă și dorește
Ca s'apuce vr'un ciolan;
Indată se pomenește
In coteșu lui nea Stan !

Dupé femeí măritate
Băeșai nu pribegiți
Căci, zéú, pe neășteptate
Ca și mine o pățiți !!

Mitică.

D'ale d'ilei. -- ori ce ai dice așa e lumea! Schimbătore ca și politica.

TOMA.

